

מ"ת 26337/04/22 - מדינת ישראל נגד מיכאל לוין

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 26337-04-22 מדינת ישראל נ' לוין (עציר)
תיק חיצוני: 179563/2022

לפני כבוד השופטת אלואז זעורה-עבדאלחלים
מבקשים מדינת ישראל
נגד
משיב מיכאל לוין (עציר)

החלטה

לפני בקשה בהתאם להוראת סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996 (להלן: "**חוק המעצרים**") להורות על הארכת מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו במסגרת ת"פ 26327-04-22.

רקע וטענות הצדדים:

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של התנהגות פרועה במקום ציבורי, איומים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), שיבוש מהלכי משפט בניגוד לסעיף 244 לחוק, ניסיון לתקיפת שוטר בניגוד לסעיפים 273 ו-25 לחוק, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו בניגוד לסעיף 275 לחוק, וכן תקיפה הגורמת חבלה של ממש בניגוד לסעיף 380 לחוק זה.

2. לפי הנטען בכתב האישום, ביום 08.04.2022 הגיע המשיב לביתה של הגב' ו' ש' (להלן: "**המתלוננת**"), מי שהייתה במועדים הרלוונטיים ידיתו ואף ניהלה עמו לסירוגין מערכת יחסים אינטימית. בהתאם לעובדות כתב האישום, כאמור, באותו מועד הגיע המשיב לבית האמור, המצוי ברח' פנקס ספיר 29, קרית ים (להלן: "**הדירה**") כשהוא שרוי בגילופין ודרש ממנה לקיים עמו יחסי מין.

3. משסירבה המתלוננת, כך לפי עובדות כתב האישום, תקף אותה המשיב בכך שהיכה אותה במספר מכות אגרוף וסטירות לעבר ראשה ופניה. גם כאשר נפלה המתלוננת למיטתה המשיך המשיב להכותה באמצעות ידיו בפלג גופה העליון. בשל המכות נגרמו למתלוננת חבלות מסוג המטומה בעין וסימנים אדומים בגבה (להלן: "**התקיפה**").

4. בעקבות אירוע התקיפה הזעיקה המתלוננת לביתה את המשטרה; משהגיעו השוטרים מוריה סדון ודניאל עמוד 1

אביבי לדירה, איים עליהם המשיב וניסה לתקוף אותם בכך שיצא לכיוונם בעודו אווז חרב שלהבה באורך 40 ס"מ, ונפף אותה לעברם. בכך גרם המשיב לשוטרים לצאת מבית המתלוננת, אז נעל אחריו את דלת הכניסה של הדירה, כשהמתלוננת עמו וסירב לפתוח אותה חרף דרישות השוטרים. לפיכך, נאלצו השוטרים לפרוץ את הדלת ולהיכנס לדירה באמצעות מרפסת בית השכן. בשעה שעשו כן, פירק המשיב את הלהב מידית החרב, והשליכם מן החלון, מתוך ניסיון לשבש את ההליך המשפטי ולהעלים ראיות.

5. בנוסף לאירוע בדירה, ובחלקו השני של כתב האישום, כך לפי עובדותיו, בעודו של המשיב ממתין בתא המעצר בתחנת משטרת זבולון, איים הוא על השוטר מיכאל יאקיסמוב בכך שאמר כי "תודה שבאתם משטרה בזמן אם לא הייתי הורג אותה". עוד איים המשיב על השוטר מיכאל בכך שאמר לו: "אם לא תוציא אותי, אני אזרוק פה רימון בלאט"; שעה שהתנהג בצורה פרועה, השליך גם המשיב לעבר מיכאל כוס מים וכן השליך סיגריות אל מעבר לתא.

6. לגופה של בקשה, המבקשת הפנתה לראיות לכאורה בהתאם להוראת סעיף 21 לחוק: הודעות המתלוננת, דוחות פעולה, מזכרים וסרטונים מצלמות מגוף השוטרים, דוחות פעולה, מוצג מסוג להב וידית, תמונות חבלה בפני המתלוננת ובגבה, השיחה למוקד 100, וכן הודאתו של המשיב במיוחס לו במסגרת חקירותיו.

7. באשר לעילות המעצר, טענה המבקשת כי מתקיימת בנידון עילת המעצר שעניינה החשש כי המשיב יסכן את בטחונו של הציבור, אם ישוחרר, כאמור בהוראת סעיף 21 (א) (1) (ב) לחוק המעצרים. בהקשר זה הפנתה המבקשת לכך כי לחובת המשיב ארבע הרשעות פליליות בעבירות דומות של התנהגות פרועה במקום ציבורי, היזק לרכוש במזיד, איומים, החזקת סכין, שוד, הפרעה לשוטר, תקיפת שוטר ועוד. כן הפנתה המבקשת לכך כי בגין הרשעתו האחרונה משנת 2020, ריצה המשיב מאסר בפועל בן 15 חודשים, כשלחובתו לעת הזו מאסר על תנאי בר הפעלה בן 4 חודשים; המבקשת נסמכה על גרסתו של המשיב לפיה הוא נוהג לשתות משקאות אלכוהוליים דרך קבע.

8. בנסיבות אלו ונוכח מאפייני המשיב, טענה המשיבה כי נשקפת ממנו מסוכנות כי יחזור ויבצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום. לדידה, נוכח אינטרס ההגנה על שלום המתלוננת והציבור בכללותו, לא קיימת חלופה הולמת אשר תאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו באופן המחייב היעדרות לבקשה ומעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

9. במהלך הדיון שהתקיים לפני ביום 19.04.2022, הסכים המשיב לקיומן של ראיות לכאורה, אך ביקש להעלות טיעונים אשר יש בהם לטענתו כדי להשליך על שאלת המסוכנות והחומרה הנטענת בעניין מעשי המשיב. המשיב הדגיש כי אין עסקין בתקיפת בת זוג, אלא תקיפה "רגילה", ומשכך לא מתקיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית.

10. המשיב טען כי כעולה מהראיות הן המשיב והן המתלוננת היו שתויים במועד האירוע, וכי הוצאת החרב הייתה

על רקע בהלתו מכך שאחד השוטרים היה חמוש ברובה 16 מעל רקע היותו שיכור; לטענת המשיב, החרב המדוברת הינה חרב צעצוע. מעשיו אל מול השוטרים נבעו ממצב השכרות בו היה מצוי וכי אף נבהל מפריצת הדלת על ידי השוטרים; הוסיף וטען המשיב כי עברו הפלילי אינו קשור למתלוננת.

11. המשיב טען עוד להיעדר תיעוד רפואי בעניין התקיפה, שכן חרף הפנס שהיה למתלוננת בעין, היא לא פנתה לטיפול רפואי מתאים.

12. יצוין כי המשיב לא הציע חלופה למעצר, אך טען לפני כי מן הראוי לבדוק את המסוכנות הנשקפת ממנו באמצעות הגשת תסקיר מעצר מאת שירות המבחן. כן ביקש לבחון הפנייתו של המשיב לבית-המשפט הקהילתי.

13. המבקשת חזרה לפני על הבקשה והדגישה את המסוכנות הנובעת מן המשיב, בזיקה למהות המעשה, ומיהות הקורבן. לטענתה, עיון בחומר החקירה מלמד על מחזה אימה והתנהגות מצמררת הממחישה כי מקומו של המשיב מאחורי סורג ובריח. התנהלותו של המשיב, כך לפי הנטען, נבעה כולה רק משום שהמתלוננת סירבה לקיים עמו יחסי מין. בשל סירובו לפתוח את הדלת לאחר יציאת השוטרים מהמקום, נדרשו הם להזעיק אף כוחות יס"מ, והכל כדי להציל את המתלוננת מפני המשיב. המבקשת הדגישה כי רק השתלטות השוטרים עליו סייעה, וכן הפנתה לאיומו הברור בעת מעצרו, כי אלמלא פעולתם היה רוצח את המתלוננת. המבקשת שבה והפנתה לעברו הפלילי של המשיב וכן הניחה לפני בית-המשפט את רישומו הפלילי. כן חזרה על העובדה לפיה תלוי ועומד כנגד המשיב מאסר על תנאי בר הפעלה.

14. המבקשת הביעה התנגדותה לשליחת המשיב לתסקיר מאת שירות המבחן, משעה שלא הוצעה שום חלופה הראויה בחינה.

ראיות לכאורה:

15. בית המשפט נדרש לבחון קיומן של ראיות לכאורה שיש בהן, לאחר עיבודן הסופי במהלך המשפט, להביא להרשעתו של המשיב. בית המשפט יגיע למסקנה שאין בפניו ראיות לכאורה המספיקות למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, במידה ויסתבר, כי אין בחומר הגולמי המונח בפניו כדי להקים סיכוי סביר להרשעת הנאשם (ראו בש"פ 8087/95 **זאדה' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 133 (1996); בש"פ 826/08 - **קיאול קשאש נ' מדינת ישראל** (14.2.2008)).

16. כבר נפסק, כי ראיות לכאורה תיתכנה אף מקום שקיימות סתירות בין דברי העדים (ראו: בש"פ 9878/01 **מדינת ישראל נ' עמרם** (31.12.2001); בש"פ 1793/04 **מדינת ישראל נ' סביחאת** (24.3.2004)), כאשר בית המשפט אינו מצפה להתאמה מלאה בין דברי העדים מקום שמדובר באירוע מהיר ואלים דוגמת המקרה שלפני.

17. כאמור, המשיב עצמו לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה ודי באמור כדי לקבוע כי אלה מתקיימות לשם מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו. עיון בתיק מלמד כי קיימות הודעות אשר נגבו מהמתלוננת ביום 8.4.2022 וביום 12.4.22. המתלוננת תיארה את אירוע התקיפה, ואת התנהלות המשיב וגרסתה תומכת בעובדות המתוארות בכתב האישום. המשיבה הודעה בחקירתו במיוחד לו ובתיק הודעות שנגבו מהמשיב ביום 8.4.22, ביום 10.4.22 ומיום 12.4.22 תומכות גם הן בעובדות המתוארות בכתב האישום. בהודעה מיום 8.4.22 המשיב אישר כי "הרביץ" למתלוננת, כי איים על השוטרים עם סכין "והעיף אותם" לגרסתו בשל חששו מהנשק החם שברשותם. המשיב הצהיר כי הוא אוהב את המתלוננת. בהודעה שנגבתה מהמשיב ביום 10.4.22 המשיב אישר שוב כי תקף את המתלוננת אך "**לא הרבה מכות אחד פה שתיים פה**". באותה הודעה אישר המשיב כי "התחיל לנשק" את המתלוננת והיא קיללה אותו והתקשרה למשטרה. בהודעה מיום 12.4.22 המשיב אישר שוב כי תקף את המתלוננת, הכחיש כי תקף אותה בשל סירובה לקיים עמו יחסי מין, אך אישר כי החזיק בסכין והשחית אותה ולאחר מכן זרק אותה מהמרפסת. חומר החקירה כולל דוחות פעולה שהוכנו על ידי השוטרים אשר תומכים במצוין בכתב האישום, מזכרים וסרטונים מצלמות מגוף השוטרים אף הם מתעדים חלק ניכר מההתנהלות של המשיב לאחר הגעת המשטרה למקום. בתיק קיימות תמונות של הלהב והידית, תמונות חבלה בפני המתלוננת ובגבה, ותמלול השיחה שביצעה המתלוננת למוקד 100.

18. בזיקה לפסיקה אליה הפנית לעיל, ולאחר שבית-המשפט עיון בראיות לגופן ובתיק החקירה כפי שהוגש לעיוני, לא מצאתי כי יש בטיעוני המשיב לעניין עוצמת המסוכנות כדי לשנות ממסקנתי זו. הסברו של המשיב להתנהלותו, בשל הבהלה והיותו בגילופין, איננה גורעת מעוצמתן של הראיות.

19. לאור כל האמור, אני קובעת כי לפניי ראיות לכאורה המספיקות למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

עילת המעצר:

20. באשר לעילת המעצר אציין כי לאור מהות החשדות כנגד המשיב אני מקבלת את עמדת המבקשת וקובעת כי קיימת עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ו - 1996, שכן קיים חשד סביר לכך כי שחרורו של המשיב עלול לסכן את ביטחון הציבור ובטחון המתלוננת, וזאת אף שאין המשיב והמתלוננת בני זוג ואף שאין עסקינן בתיק אלימות במשפחה ולא מתקיימת עילת המעצר הסטטוטורית. המסוכנות במקרה דנן מתעצמת על רקע צריכת משקאות אלכוהוליים והטענה כי המעשים המתוארים לעיל התרחשו בשל סירובה של המתלוננת לקיים עם המשיב יחסי מין ועל רקע רומנטי.

21. תגובתו של המשיב והתנהלותו האלימה, עובר להגעת השוטרים, ואף לאחר מכן, המתבטאת אף בשימוש בכלי מסוג חרב, מעצימה את המסוכנות הנשקפת ממנו. לכך יש להוסיף את אמירותיו הברורות בשלב מעצרו, אשר הוא אינו חולק עליהן, כי אלמלא התערבות השוטרים, היה המשיב רוצח את המתלוננת ואיומיו כי "ישליך רימון".

22. מבלי לקבוע מסמרות בעניין, אציין כי ההסברים שהמשיב נתן להתנהגותו במעמד הדין לפני אינם עולים בקנה אחד עם הממצאים הקיימים בתיק החקירה. בעניין זה אפנה להודעות המשיב עליהן הרחבתי לעין ואציין כי בהודעה מיום 12.4.2022 במסגרתה אישר כי הוא מכיר את המתלוננת כשנתיים וכי הקשר ביניהם התפתח לכיוון "רומנטי" בשבועיים האחרונים (עמ' 3, שורות 3-4). הנ"ל אישר כי תקף את המתלוננת **"עם אגרוף עם כף היד מכה או שתיים"** (שם) אך ציין כי איננו זוכר את מספר המכות שנתן לה ומיקומן (שם, עמ' 4). המשיב הודה כי איים על השוטרים באמצעות סכין (שם).

23. המשיב הודה בחקירתו כי לאחר שניסה לגרסתו להפחיד את השוטרים עם הסכין והם יצאו מהדירה, הוא נכנס למטבח במטרה להשחית את החרב ואז הידית של החרב התפרקה ובשל כך, לגרסתו, השליך אותה מהמרפסת: **"רציתי להשחית אותה קצת במטבח והוא צעצוע ונשבר וזרקתי אותו מהמרפסת בחוץ"** (שם, עמ' 4). המשיב חזר ציין שוב בהמשך חקירתו כי **"ניסיתי קצת להשחית את החרב הזאת ראיתי שהוא צעצוע והוא נשבר וזרקתי אותו מחלון המרפסת"** (שם, עמ' 5)..

24. עיינתי בתמונות החרב אשר נתפסה על ידי המשטרה, ואלה אינן עומדות בקנה אחד עם טענות המשיב, לרבות בעדותו באזהרה, כי דובר על "חרב צעצוע של יפנים קטנציק". המשיב, כאמור, הודה בעדותו כי השתמש בסכין במטרה להפחיד את השוטרים, וזרק אותה לאחר מכן מהמרפסת, לגרסתו, מתוך עצבים. התמונות כפי שהוצגו משקפות סכין שלהבה באורך 40 ס"מ, שהידית שלה הופרדה ממנה. על פניו עסקין בסכין שיש ביכולה להסב נזק.

25. עוד התרשם בית המשפט מתמונות המתלוננת כפי שהונחו במסגרת תיק החקירה, והחבלות על פניה וגופה.

26. הנה כי כן, לא יכול להיות חולק כי נשקפת מן המשיב מסוכנות כאמור בסעיף 21 (א) (1) (ב), כי ככל שישוחרר, עלול הוא לסכן בטחונו של אדם ו/או בטחונו של הציבור, ובכלל זה בטחונו של המתלוננת, ככל שישוחרר, זאת אף על רקע עברו הפלילי וכן העובדה כי ריצה מאסר.

27. אמנם **"משנתברר דבר קיומה של תשתית ראייתית להוכחת אשמתו של נאשם שמתבקש מעצרו עד תום ההליכים, מצווה בית המשפט לעמוד על שאלת גיבושה של עילה למעצרו של המשיב (סעיף 21(א)(1) לחוק המעצרים) ועל האפשרות להביא להשגת תכלית המעצר על דרך של שחרורו של המשיב ממעצר (סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים) בבואו של בית המשפט לעמוד על היבטים אלה עומדת ברשותו האפשרות לעשות שימוש בכלי המועיל של תסקיר שירות המבחן"**. (ראו בש"פ 9592/09 שימי בלולו נ' מדינת ישראל (טרם פורסם - ניתן ביום 7.12.09) כן ראו בש"פ 2588/09 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם - ניתן ביום 30.3.09)).

28. אלא המשיב אינו מציג לפני בית-המשפט כל חלופת מעצר הראויה בחינה, ומשום כך הדין עם המבקשת המסרבת להפנותו לתסקיר מאת שירות המבחן, בהיעדר כל חלופה לבדיקה.

29. על כן, אין בנמצא כל חלופה אשר יש בה כדי לאיין את המסוכנות הברורה הנשקפת מן המשיב.

30. באשר לבקשת המשיב להפנייתו לבית-המשפט הקהילתי, לא מצאתי כי זוהי העת להפנותו כאמור ועניין זה ייבחן, במידת הצורך, על ידי בית-המשפט שידון בתיק העיקרי ובשלב גזירת העונש. הפניה כגון זו במסגרת הליך המעצר, ולא במסגרת גזר הדין, נעשית במקרים חריגים (ראו: בש"פ 7365/21 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 09.11.2021), כשהמשיב לא הניח לפני בית-המשפט כי המקרה דנא נמנה עמם.

31. אשר על כן, נוכח כל המפורט לעיל, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו במסגרת ת"פ 26327-04-22.

בהסכמת הצדדים - ההחלטה נחתמה במסמך נפרד ונמסרה לידי הצדדים במעמד הדיון ביום 25.4.2022.

ניתנה היום, כ"ד ניסן תשפ"ב, 25 אפריל 2022, בהעדר הצדדים.